

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

mede ten behoeve van haar twee minderjarige kinderen,
(hierna: de vreemdeling),
appellante,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht, (hierna: de rechtbank) van 29 december 2009 in zaken nrs.
08/38623, 08/38625 en 08/38626 in de gedingen tussen:

de vreemdeling

en

de staatssecretaris van Justitie (hierna: de staatssecretaris).

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 23 en 24 januari 2008 heeft de staatssecretaris de aanvragen van de vreemdeling om haar en haar twee minderjarige kinderen een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen.

Bij onderscheiden besluiten van 7 oktober 2008 heeft de staatssecretaris de daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaren ongegrond verklaard. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 29 december 2009, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank de daartegen door de vreemdeling ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 januari 2010, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
lid van de enkelvoudige kamer

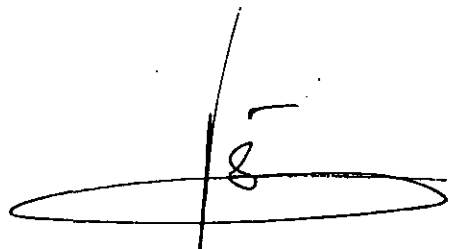
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 21 april 2010

391.

Verzonden: 21 april 2010

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across the middle and a vertical line extending upwards from the center.

mr. H.H.C. Visser

11

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Dordrecht
Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer

procedurenummers: AWB 08/38623, 08/38625, 08/38626,
V-nummers:

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

, wonende te eiseres,
mede namens haar twee minderjarige kinderen,
en
gezamenlijk aangeduid als eisers,
gemachtigde: mr. G.Th.J. Bos, advocaat te Leiden,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde: mr. Ch.R. Vink, ambtenaar bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst.

1. Ontstaan en loop van het geding

Verweerder heeft bij besluiten van 23 januari 2008 afwijzend beslist op de aanvragen van eisers tot verlening van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'conform beschikking Staatssecretaris van Justitie' (eiseres) en 'gezinshereniging bij ouder'.

Tegen deze besluiten hebben eisers bij brief van 1 februari 2008 bezwaar gemaakt bij verweerder.

Bij brief van 24 januari 2008 hebben eisers verzoeken om een voorlopige voorziening ingediend.

Bij besluiten van 7 oktober 2008 heeft verweerder de bezwaren van eisers ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit hebben eisers bij faxbericht van 29 oktober 2008 beroep ingesteld.

Bij uitspraak van 18 november 2008 (procedurenummers: AWB 08/3194, 08/8050 en 08/8054) heeft de voorzieningenrechter van deze rechtbank en nevenzittingsplaats de verzoeken om een voorlopige voorziening afgewezen.

De zaken zijn op 2 december 2009 ter zitting van een enkelvoudige kamer behandeld.

Eisers zijn ter zitting verschenen bij gemachtigde.

procedurennummers: AWB 08/38623, 08/38625 & 08/38626

2

~~Verweerder is verschenen bij gemachtigde.~~

2. Overwegingen

2.1. Het wettelijk kader

Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) is de Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen.

Ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.71, eerste lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (hierna: Vb 2000), wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 afgewezen indien de vreemdeling niet beschikt over een geldige machtiging tot voorlopig verblijf (hierna: mvv) die overeenkomt met het verblijfsdoel waarvoor de verblijfsvergunning is aangevraagd.

In artikel 3.71, vierde lid, van het Vb 2000 is bepaald dat Onze Minister het eerste lid van dit artikel buiten toepassing kan laten voorzover toepassing daarvan naar zijn oordeel zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard (hardheidsclausule).

Ingevolge artikel 8, eerste lid, van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) heeft een ieder recht op respect voor zijn privéleven, zijn familie- en gezinsleven, zijn woning en zijn correspondentie.

In het tweede lid van voornoemd artikel is bepaald dat geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan in de uitoefening van dit recht, dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van de nationale veiligheid, de openbare veiligheid of het economisch welzijn van het land, het voorkomen van wanordelijkheden en strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.

2.2. De bestreden besluiten

Verweerder heeft geweigerd eiseres in het bezit te stellen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, omdat zij niet voldoet aan het mvv-vereiste. Verweerder stelt dat niet is gebleken dat eiseres behoort tot één van de categorieën vreemdelingen die zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste en dat er geen aanleiding bestaat eiseres met toepassing van de hardheidsclausule vrij te stellen van dat vereiste. Op grond van hetgeen door eiseres is aangevoerd kan volgens verweerder niet worden geconcludeerd dat van eiseres in redelijkheid niet kan worden gevergd terug te keren naar het land van herkomst in afwachting van de behandeling van een mvv-aanvraag. De weigering om eiseres vrij te stellen van het mvv-vereiste is niet in strijd met artikel 8 van het EVRM, aangezien de weigering haar verblijf hier te lande toe te staan er niet toe strekt haar een verblijfstitel te ontnemen die haar tot het uitoefenen van het familie- of gezinsleven hier te lande in staat stelde. Bovendien hebben de minderjarige kinderen van eiseres ook geen verblijfstitel. Nu eiseres niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning, komen de kinderen evenmin in aanmerking voor een verblijfsvergunning onder de beperking "verblijf bij ouder", aldus verweerder.

procedurenummers: AWB 08/38623, 08/38625 & 08/38626

3

2.3. De gronden van de beroepen

Eisers kunnen zich niet verenigen met de bestreden besluiten en voeren daartoe, mede onder verwijzing naar de voorzieningenprocedure, samengevat weergegeven het volgende aan. Eiseres verblijft sinds april 2001 in Nederland en zij heeft hier te lande twee kinderen gekregen. Eiseres is ingeburgerd in de Nederlandse samenleving en zij zal bij terugkeer naar China grote aanpassingsproblemen hebben. De ouders van eiseres zijn overleden en zij heeft in China geen directe familie. Daarnaast heeft eiseres het hepatitis B-virus, zodat regelmatige controle van de leverfunctie is geïndiceerd. Eiseres streeft ernaar nadere medische gegevens hieromtrent aan de rechtbank over te leggen, evenals gegevens van de allergische klachten van een van haar kinderen. Eiseres beschikt niet over een geldig paspoort, zodat uitzetting naar China onmogelijk is. Verder zal eiseres bij terugkeer naar het land van herkomst worden geconfronteerd met het feit dat zij in strijd met de aldaar geldende voorschriften meer dan één kind heeft. Eiseres streeft ernaar ook op dit punt nader bewijs aan de rechtbank te overleggen. Eiseres is mitsdien van mening dat het mvv-vereiste in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard en dat eiseres op grond van de hardheidsclausule had moeten worden vrijgesteld van het mvv-vereiste. Eisers verzoeken de rechtbank dan ook de beroepen gegrond te verklaren.

In aanvulling op het vorenstaande hebben eisers bij faxbericht van 1 december 2009 artikelen aan de rechtbank doen toekomen met betrekking tot discriminatie vanwege hepatitis B in China en het aldaar gevoerde één-kind-beleid.

2.4. De beoordeling

De rechtbank stelt vast dat eisers zich eerst bij faxbericht van 1 december 2009 op het standpunt hebben gesteld dat in China sprake is van discriminatie ten aanzien van personen met hepatitis B. De rechtbank zal deze stelling, alsmede de stukken die eisers bij voornoemd faxbericht aan de rechtbank hebben doen toekomen, derhalve verder buiten beschouwing laten, nu deze niet tot tien dagen voor de zitting zijn ingediend, zoals bedoeld in artikel 8:58, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) en de rechtbank dit in strijd met de goede procesorde acht.

Tussen partijen is niet in geschil dat eiseres niet in het bezit is van een geldige mvv en dat eiseres niet behoort tot één van de categorieën vreemdelingen die zijn vrijgesteld van het mvv-vereiste. De rechtbank ziet zich voor de vraag gesteld of verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat toepassing van het mvv-vereiste in het geval van eiseres niet zal leiden tot een onbillijkheid van overwegende aard. De rechtbank overweegt daartoe als volgt.

Volgens het advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: BMA) van 16 januari 2008 blijkt uit informatie van de behandelend huisarts, J.A. Wong Kon Loi, dat eiseres weliswaar draagster is van het hepatitis B-virus, maar dat er momenteel geen sprake is van actieve ziekte of van medische klachten. Eiseres heeft het virus zonder dat sprake is van een actieve ontsteking van de lever. Medische behandeling is thans niet aan de orde. Regelmatige controle van de leverfunctie is wel geïndiceerd om het proces te volgen. Controle en eventuele behandeling van hepatitis B is in China mogelijk en verkrijgbaar in Beijing Ditan Hospital te Beijing. Nu medische behandeling momenteel niet plaatsvindt, kan niet worden gesteld dat het uitblijven van die behandeling zal leiden tot een medische noodsituatie op korte termijn. De medisch adviseur acht eiseres in staat te reizen met alle gangbare

procedurenummers: A WB 08/38623, 08/38625 & 08/38626

4

vervoermiddelen.

De rechtbank ziet in hetgeen eiseres ter staving van haar beroep naar voren heeft gebracht geen aanknopingspunten voor het oordeel dat verweerder zich niet mede op grond van de conclusies van het BMA-advies van 16 januari 2008 op het standpunt heeft mogen stellen dat het stellen van het mvv-vereiste in dit geval niet leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard. Eiseres heeft niet betwist dat in China medische behandeling van (de gevolgen van) hepatitis B verkrijgbaar is. Nu voorts niet is gebleken dat eiseres in verband met het hepatitis B-dragerschap onder medische behandeling staat, heeft verweerder niet hoeven twijfelen aan de conclusie van het BMA dat bij het uitblijven van een medische behandeling geen medische nood situatie op korte termijn is te verwachten. Eiseres heeft - ook in beroep - geen medische informatie overgelegd die aanleiding kan zijn om thans tot een ander oordeel te komen.

In de enkele stelling van eiseres tijdens de hoorzitting dat één van haar kinderen allergische klachten heeft en dat hij daarvoor medicijnen gebruikt, heeft verweerder geen aanleiding hoeven zien om tot een ander standpunt te komen, mede nu eiseres ook deze stelling in het geheel niet met (medische) stukken heeft onderbouwd.

Eiseres heeft voorts niet betwist dat zij in staat is om te reizen met alle gangbare vervoermiddelen. Het enkele feit dat eiseres niet beschikt over een geldig paspoort kan naar het oordeel van de rechtbank niet tot de conclusie leiden dat verweerder eiseres had moeten vrijstellen van het mvv-vereiste. Hierbij komt dat ingevolge artikel 16, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 het bezit van een geldig document voor grensoverschrijding een zelfstandige voorwaarde is om in aanmerking te kunnen komen voor een verblijfsvergunning regulier als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000. Niet is gebleken dat eiseres, ondanks serieuze pogingen daartoe, er niet in is geslaagd een paspoort te verkrijgen. Ook de ter zitting door eiseres aangedragen omstandigheid, dat vreemdelingen van Chinese afkomst momenteel niet, dan wel moeilijk uitzetbaar zijn, kan niet tot het oordeel leiden dat eiseres, alsmede haar kinderen, in aanmerking dienen te komen voor een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Evenmin bestaat hierin grond voor het oordeel dat het stellen van het mvv-vereiste in dit geval leidt tot een onbillijkheid van overwegende aard.

Verweerder heeft in de enkele stelling van eiseres, dat zij bij terugkeer naar China problemen zal ondervinden bij onder meer het vinden van huisvesting of een baan, geen aanleiding hoeven zien voor toepassing van de hardheidsclausule. Eiseres heeft niet aannemelijk gemaakt dat voor haar in China geen opvang is en dat een sociaal en maatschappelijk vangnet aldaar niet aanwezig is. Voorts is door eiseres niet onderbouwd dat zij, vanwege haar twee kinderen, bij terugkeer in China als gevolg van de daar gevoerde één-kind-beleid in de problemen zal komen. Verweerder heeft in dit verband voorts mogen stellen dat eiseres, indien zij van mening is dat terugkeer voor haar om voormelde reden niet mogelijk is, daarvoor een asielaanvraag kan indienen.

Het beroep van eiseres op de duur van haar verblijf in Nederland en inburgering in de Nederlandse samenleving is op zichzelf niet toereikend voor een geslaagd beroep op de hardheidsclausule. Hierbij is van belang dat het verblijf van eiseres na de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Maastricht, van 9 maart 2004 (AWB 02/89723), strekkende tot de ongegrondverklaring van het beroep in de asielprocedure, niet langer rechtmatig was.

Het voorgaande leidt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder de aanvraag van eiseres om

procedurenummers: AWB 08/38623, 08/38625 & 08/38626

5

---

een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd in redelijkheid heeft kunnen afwijzen op de grond dat eiseres niet beschikt over een geldige mvv.

Gelet op het voorgaande is het beroep van eiseres ongegrond. Nu de minderjarige kinderen van eiseres een verblijfsrecht beogen dat afhankelijk is van dat van eiseres, zijn hun beroepen eveneens ongegrond.

Van omstandigheden op grond waarvan één der partijen moet worden veroordeeld in de door de andere partij gemaakte proceskosten is de rechtbank niet gebleken.

Gezien het vorenstaande beslist de rechtbank als volgt.

procedurenummers: AWB 08/38623, 08/38625 & 08/38626

6

---

3. Beslissing

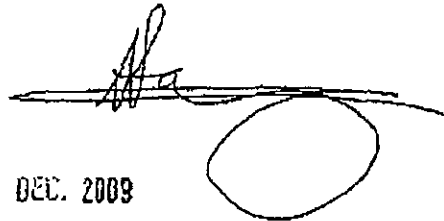
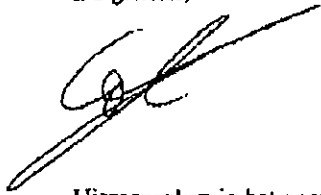
De rechtbank 's-Gravenhage.

- verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.M.J. Adriaansen, rechter, en door deze en E. Naaijen-van Kleunen, griffier, ondertekend.

De griffier,

De rechter,

Uitsproken in het openbaar op: 29 DEC. 2009

Afschrift verzonden op: 29 DEC. 2009

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtpraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier.

Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet gedresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtpraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Men wordt verzocht een afschrift van de uitspraak mee te zenden.

Collet Advocaten Rotterdam

Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam
Telefoon: 00 31 10 2707909
Telefax: 00 31 10 2707900
info@colletinternational.com

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
26 JAN 2010	
ZAAKNR.	
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

Aan de Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingen
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

Fax: +31 70 365 13 80

Inzake: Diversen Secretariaat
Onze referentie: D080706050403 SV/IB
Uw referentie: 08/38623, 08/38625 en 08/38626
Vnummers:
Behandeld door: M.A. Collet
Direct email: info@colletinternational.com

Rotterdam, 26/01/2010

HOGER BEROEPSCHRIFT

(toevoeging is aangevraagd)

Edelachtbare heer/vrouwe,

Tot mij wendde zich mevrouw _____, Vnr. _____, en haar twee
minderjarige kinderen _____, Vnr. _____ en _____, allen
van Chinese nationaliteit, met het verzoek hun belangen te behartigen.

Cliënte wordt hierna ook genoemd "eiseres". Eiseres heeft mij bepaaldelijk
gevolmachtigd om in de vreemdelingrechtelijke procedure alle vereist geachte
maatregelen te nemen. Eiseres en haar kinderen verblijven thans te _____, maar
kiezen woonplaats te mijnen kantore aan de Mathenesserlaan 195 te 3014 HB
Rotterdam.

Eiseres kan zich niet verenigen met de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Dordrecht d.d. 29 december 2009 (bijlage), verzonden op 29
december 2009, vandaar dat eiseres tegen deze beslissing thans tijdig hoger
beroep indient. Hierbij verklaar ik, mr. M.A. Collet, advocaat te Rotterdam, door
eiseres bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd tot het instellen van hoger beroep tegen
de eerdergenoemde uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Dordrecht van 29 december 2009, met het kenmerk AWBnr. 08/38623, 08/38625
en 08/38626.

Pagina: 2/4

Uw referentie: /IND

Onze referentie: D080706050403 SV/IB

Datum: 26-01-2010

Grief I

1. Door eiseres is expliciet beroep gedaan op artikel 8 EVRM. In het kader van artikel 8 EVRM dient een op de persoon gericht belangenafweging te worden gemaakt en mag er derhalve niet worden volstaan met de enkele verwijzing naar de beleidsregels. De stelling dat in beleidsregels artikel 8 EVRM reeds is afgewogen, is een onvoldoende op de zaak toegemeten belangenafweging en beargumentering. Appellanten zijn sinds april 2001 in Nederland en met name de twee kinderen dienen derhalve als volledig geïntegreerd te worden gezien in de Nederlandse samenleving. Het betreft immers een verblijf van 9 jaar in Nederland. In r.o. 2.3. is kort beschreven wat de problemen voor eiseres zijn bij terugkeer naar China. Eiseres verkeerde in bewijsnood, maar heeft kort voor de zitting alsnog nadere stukken weten in te brengen. Deze stukken zijn in r.o. 2.4 buiten beschouwing gelaten, daarmee heeft de rechtbank echter ook de gronden van het beroep, die op dat moment nog niet waren onderbouwd, ook buiten beschouwing gelaten. De rechtbank heeft in diezelfde rechtsoverweging onvoldoende meegewogen dat het hebben van een virale infectie mogelijk niet leidt tot een acute noodsituatie, maar wel een rol speelt in de vraag in hoeverre eiseres met haar twee kinderen na alle omstandigheden die hier reeds eerder zijn aangehaald, niet in onnodige problemen komt. Het gaat immers om een belangenafweging en daarbij dient de situatie in China vergeleken te worden met de situatie in Nederland. Tot op zekere hoogte zal er moeten worden geaccepteerd dat er verschillen zijn, maar indien die verschillen dusdanig groot zijn dat in China van een onhoudbare situatie gesproken moet worden, terwijl in Nederland een relatief eenvoudig en rustige situatie aan de hand zou zijn, dient dat te worden betrokken in de verdere besluitvorming. Door slechts in te gaan op de acute noodsituatie heeft de rechtbank de gronden van het bezwaar en de gronden van het beroep onvoldoende begrepen.

Gelet op het voorgaande dient in dit opzicht de beslissing van de rechtbank dan ook te worden vernietigd.

Grief II

2. In de r.o. 2.4. op pagina 4 in het midden, de alinea beginnend met " eiseres heeft voorts niet betwist...." dient te worden overwogen dat in een aanvraag beslissing conform minister alle omstandigheden kunnen worden afgewogen. De omstandigheid dat appellant niet in aanmerking komen voor een verblijfsvergunning in het kader van het generaal pardon, dat zij ongedocumenteerd zijn en derhalve niet kunnen terugreizen naar het land van herkomst in combinatie met de eerdere overwegingen ten aanzien van de medische behandeling en de overweging in het kader van artikel 8 EVRM, maakt dat de afweging die thans wordt gedaan door de rechtbank onjuist is.

De rechtbank verzaakt er immers in de afweging te maken in combinatie met de andere factoren. Indien een vreemdeling het land niet kan verlaten buiten zijn schuld, kan hiervoor een aparte aanvraag worden ingediend, maar het

element kan wel worden meegewogen in de belangenafweging. Hetgeen thans door de rechtbank wordt gedaan, het per argument afwijzen van de argumenten, maakt dat er geen integrale afweging van belangen meer kan plaatshebben. Ieder argument op zich kan mogelijk onvoldoende zijn, de som der argumenten geeft echter een ander beeld.

Het is verder een feit van algemene bekendheid dat Chinezen die naar hun land terugkeren, niet alleen niet meer met open armen worden ontvangen, maar bij gebrek aan inschrijvingspapieren, Hukou, zij ook niet gebruik kunnen maken van de aldaar bestaande sociale voorzieningen, die al zeer beperkt zijn. Beide kinderen zijn hoe dan ook niet inschreven in het Hukou en de nodige problemen zullen dan ook ontstaan. Hetgeen dan ook in de laatste alinea van pagina 4 wordt overwogen is in deze dan ook een onjuiste beschouwing van het argument zoals dat is aangehaald in het kader van het integrale beroep.

Gelet op het voorgaande dient dan ook reeds op deze grond het hoger beroep gegrond te worden verklaard en de beslissing van de rechtbank Dordrecht te worden vernietigd.

Grief III

3. Bij een beslissing op een aanvraag beslissing conform minister dienen alle aspecten te worden afgewogen in een eigen wettelijk kader. Alle argumenten aangedragen door de vreemdeling dienen dan ook in het juiste kader te worden geplaatst. Deze vangnetoptie biedt nu eenmaal de mogelijkheid om te komen tot afwegingen die elders niet kunnen plaatshebben. De argumenten zoals aangehaald zien met name op artikel 8 EVRM. Het gezin zal als geheel niet op een normale manier kunnen functioneren in China. Indien uitzetting al mogelijk is, is het nog maar de vraag of het gezin als één geheel in China kan blijven, aangezien mevrouw in strijd met de in China geldende regels twee kinderen heeft gekregen. Ook al zijn deze kinderen in het buitenland geboren, deze kinderen dienen nog wel in China te worden ingeschreven. Het inschrijven van deze kinderen zal tot meer dan normale complicaties leiden. Die complicaties zijn vooralsnog niet te overzien en zullen met name in de praktijk tot grote problemen leiden. Mevrouw beschikt niet over een sociaal netwerk om deze gevolgen goed te kunnen opvangen. In Nederland is er juist wel een goed sterk sociaal netwerk ontwikkeld, hetgeen naar aanleiding van een verblijf van 9 jaar in Nederland niet vreemd te noemen is.

Ten aanzien van de twee minderjarige kinderen kan niets anders dan worden opgemerkt dat zij feitelijk weinig of niets in China te zoeken hebben. Niet alleen zullen zij zullen in China met de nodige problemen te maken krijgen, die in strijd met artikel 3 EVRK toch aan de familie worden zullen opgedrongen. Als kinderen van een ongehuwde moeder zullen zij naast de administratieve en bureaucratische problemen ook de nodige sociale en discriminatoire problemen ervaren. Feit is immers dat de moeder worden gezien als een persoon die ten laste komt van de Chinese maatschappij,

Pagina: 4/4

Uw referentie: /iND

Onze referentie: D080706050403 SV/IB

Datum: 26-01-2010

omdat zij buiten de regels om zich de "luxe" permitteert van twee kinderen. Bij terugkeer naar China zal dit voor moeder en de kinderen dan ook de nodige consequenties hebben. Het zijn die gevolgen die in de belangenafweging moeten worden afgewogen en dat is niet gebeurd.

Nu ook de rechtbank ondanks bekendheid met alle argumenten niet op dit element is ingegaan, dient dan ook te worden geconcludeerd dat ook op dit punt de beslissing van de rechtbank onvoldoende onzorgvuldig is gemotiveerd. Omdat ook de beslissing op bezwaar op dit punt onvoldoende nauwkeurig een belangenafweging maakt, waarbij een integrale belangenafweging simpelweg ontbreekt, dient dan ook te worden geconcludeerd dat de beslissing van de rechtbank dient te worden vernietigd en dat het beroep bij de rechtbank alsnog gegrond dient te worden verklaard. Verweerder dient dan ook te worden opgedragen een nieuwe beslissing te nemen op bezwaar en in deze niet eerder dan dat opnieuw is gehoord in het kader van bezwaar, zodat alle laatste ontwikkelingen ook kunnen worden meegenomen in de volgens het Europese Hof vereiste ex nunctoetsing bij een beroep op artikel 8 EVRM.

Om al deze redenen verzoekt eiseres u:

het hoger beroep gegrond te verklaren en de bestreden uitspraak, alsmede de primaire beslissing van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te vernietigen.

Hoogachtend,

M.A. Collet

bijlage: uitspraak Rechtbank d.d. 29 december 2009

Voor eventuele vragen aangaande dit beroepschrift kunt U terecht op:
Mathenesserlaan 195
3014 HB Rotterdam
Telefoon: 00 31 10 2707909
Telefax: 00 31 10 2707900
info@colletinternational.com